

1901-09-03

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Elise Konstantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

Sender's location:

Bredgade, København

Mentioned people:

Juliane Vilhelmine Andresen

Marie Bertelsen

Kristian Brücker

Jens Riis Pedersen Jensen

August Saabye

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kvisten - Bredgade 3 September 1901.

Kære Elise! I Fredags blev Tegningerne bedømt og mine blev antagne. Desværre gad jeg ikke bestille noget i Ferien og fik slet ikke en Smule arbejdet paa Perspektivtegningerne, som jeg skulde, saa de blev ikke færdige og ikke indsendt. Saa truede de (paa Akademiet) mig med, at jeg ikke kunde indlevere dem før Novbr., men i Dag talte jeg med Prof. Saaby og han lovede omtrent, at jeg maa begynde straks og saa indlevere dem naar jeg faar dem færdige, for det er jo da ogsaa noget som ethvert Fæ kan tegne, naar vedkommende Fæ har Tid. Saa begynder jeg nok der oppe en af de allerførste Dage. Hurra jeg er saa gruelig glad – alt antaget, det havde jeg jo ikke ventet. Og nu har jeg besluttet, at jeg vil blive dygtig – kraftsuseme! jeg vil blive til noget engang.

Men Akademiet, ja jeg længes allerede efter at komme ud deraf igen, skønt jeg ikke har begyndt.

Jeg kan nu ikke lide de Kammerater jeg faar, jo den Lille Andresen blev ogsaa optaget, hende kan jeg da godt lide.

Du maa gjerne sige til Bertel, at hun "sørme" kommer til at ønske mig tillykke, det maa alle gode Venner gøre, du ogsaa Elise, for dine Breve lukker for et Øjeblik ligesom dig selv ind i Stuen, og saa er her festligt.

Jeg glæder mig meget til Vinteren, for det er dejligt at være "ung Pige i Huset" hos to saa dejlige Søstre og dejligt at have "et ungt Menneske" som Kristian Br. her, men det unge Menneske er desværre alt for flittig.

Vi har i de sidste Dage levet i Sus og Dus, Far har været her ovre, og i Lørdags kom Per Kristian og Mads Peter fra Venø, Jens Ris har haft fri i 9 Dage og i Søndags flyttede Kristian ind. Og saa Festen og hvad der følger med. Vi tre Kvinde-mennesker farer rundt som Fluer i en Flaske

men jeg tror nok vi morer os godt ved det,
jeg gør da, men nu skal jeg jo til at arbejde, og
saa glæder jeg mig til al den Hygge, vi skal have
naar vi blir alene.

Men vi har endnu lidt travlt, derfor blir Brevet
bare en Meddelelse fra en som i Øjeblikket
tror sig født under en lykkelig Stjerne.

En anden Gang blir der nok Lejlighed til mere end
et Femminuttersbrev.

Olivia.

Jeg synes jo I derom skulde vide det, fordi jeg tror
det vil glæde jer.

Kristen - Brødgade. 3 Septbr. 1807.

Kor Min! 4 Fredags blef Sequingen bedrøvet
og min blef autogne. Derom god i ikke bestille
noget i vin og fik det ikke en smule obygde
paa Respektbetyngning, som i skulde, saa de
blev ikke forder og ikke indsendt. Saa brøde
de (paa Akademiet) mig med, at i ikke kunde indleve
dem for stots., men i Dag tale i med Prof. Laaby
og han havde overbunden, at i maa begynde
straks og saa indlevere dem naar i faar
dem forder, for det i da ogsaa noget som
thorst faa kan begynde, naar indkomme de faa
tid. Saa begynde i nok de nye en af
de allersjældste Dage. Men i saa
gæstly glad - alt antaget, det havde i
i ikke ønsket. Og nu har i bestemt, at i
vil blive dygtig - kraftsme! i vil
blive et meget ugang.

Men Mademiet, i længe allerede efter at komme
ud drøf igen, skjønt i ikke har begynde.
I kan nu ikke lide de kammer, faar, i den
dile dundrasen blef ogsaa gelagt, kunde kan i
i da godt lide.

Da man gerne siger det Bredt, at man somme
kommer til at ønske mig lykkeligt, at man den
gode Menne ges, der ogsaa Elsker, for sine Børn
litter for et Gødtids digen den, selv ind i
Hjertet, og saa er det fælt.

Vi glæder mig meget til Viisningen, for at vi dog
at være mig Rigtig i Huset hos to saa dygtige
Søstre og dog, at have et meget Menne
som Kristian Br. her, men det unge
Menneke i den anden all for fælt.

Vi har de sidste Dage brugt i Læs og Dens, for har
været her som i Læs og Dens, for Kristian
og Mads Peter fra Læs, for Rens har haft for i 5 Dage
og i Læs og Dens, for Kristian ind. Og saa
Læs og Dens der fælt med. Vi har Kristian
menneke fælt med som fælt i en fælt
men i det nok i men og godt ind det,
i det da, men vi skal i, i det at abjde og
saa fælt i, men det at den fælt, i skal have
saa i det alene.

Men det ender lidt brett, derfor blev Bredt
for en Middellæs for en som i Gødtids
for sig fælt ind i en lykkelig fælt.

Da ender Læs det endelighed et men end
et fælt med det brett.

Alene.

Vi gerne i det brett skal de ind i det fælt i, for
det vil glæde for.